

[Karlskov Jensen.]

det, for det ligger jo i denne lov. De har forpligtet sig over for de tre EF-direktiver, der forpligter os med hensyn til lagerbeholdninger, der forpligter os med hensyn til godkendelse og ændringer i eksisterende kraftværker, der benytter mineralsk olie, og vi har forpligtet os til at gå ind for en begrænsning af vor olieafhængighed. Det er også vores egen interesse, som de andre ting. Derfor forstår jeg knap, at man ligesom kan vaske sine hænder og sige, at det er noget, man ikke bør have med at gøre. Jeg kan ikke sige andet, når hr. Ninn-Hansen henviser til de mange protester, end at hr. Ninn-Hansen formentlig nok ved, at de allerfleste af disse protester er fremkommet på et tidspunkt, hvor lovforslaget så anderledes ud, end det gør, når de ændringer, som vi sammen med socialdemokratiet nu går ind for, bliver gennemført.

Kjærulff-Schmidt (FP):

I mit første indlæg ironiserede jeg ikke på nogen som helst måde over, at venstre stemte efter sin overbevisning. Det har venstre naturligvis ret til. Venstre må stemme, som venstre selv vil det. Det er der ikke andre, der kan blande sig i, men man har naturligvis lov til at drage sine konklusioner, og det har man også, når man hører et indlæg som hr. Lennart Larsons. Jeg anerkender naturligvis ethvert medlems ret til at slå kolbøtter og ethvert medlems ret til at skifte standpunkt. Det er da helt i orden, men jeg synes nok i meget høj grad, at hr. Lennart Larsons indlæg dokumenterede den rådvildhed, der hersker i venstre med hensyn til nye lovgivningsinitiativer med stærk socialistisk islæt.

Urskovsliberalisme, sagde hr. Lennart Larson. Urskovsliberalisme var det, fremskridtspartiet vil i denne sag, nemlig at bevare den effektive, lokalt opbyggede og lokalt styrede, moderne elforsyning, som har fungeret så udmærket i en årrække. Det er urskovsliberalisme at ville bevare denne struktur. Det har det ærede medlem naturligvis lov til at mene. Det er hans synspunkt. Det anerkender jeg, og det står vel også i høj grad som udtryk for den nyliberalisme, som venstre i dag går ind for. Den falder jo nøje i tråd med de synspunkter, hr. Lennart Larson gav udtryk for, og som hr. Karlskov Jensen har givet udtryk for. Men hr. Karlskov Jensen svarede nu ikke på de direkte

spørgsmål, jeg stillede ham i mit første indlæg, og derfor må jeg stille et par af spørgsmålene igen.

Det første spørgsmål er: hvorfor mener venstre ikke, at elforsyningsvirksomhederne er i stand til selv at foretage priskalkulationer? Hvorfor finder venstre, at det er nødvendigt, at der i alle ender og kanter fastsættes regler om, hvordan afskrivninger, henlæggelser, nyinvesteringer osv., skal finde sted? Hvorfor mener venstre ikke, at man tager et afgørende skridt væk fra nærdemokratiet ved at lade disse ting afgøre centralt i handelsministeriet, eller hvor det nu kommer til at foregå her i København? Og jeg spurgte jo direkte i mit første indlæg: hvorfor har venstre ikke tillid til, at virksomhederne selv kan løse sådan en opgave, som de har kunnet løse i så mange år?

Jeg vil gerne føje til, om ikke hr. Karlskov Jensen finder bestemmelsen i forslaget § 10, stk. 5, farlig. Det er jo en bestemmelse, som giver ministeren og elprisudvalget en uindskrænket magt til, uden om folketinget vel at mærke, at fastsætte priser og øvrige leveringsbetingelser. Det er en bestemmelse, der kan bruges, eller snarere misbruges, til styring af erhvervslivet gennem prisdifferentiering, hvorved man favoriserer eller forhindrer bestemte former for produktion.

Jeg spurgte også venstres ordfører, hvordan man egentlig vil argumentere imod de politiske partier, som måske måtte mene, at der også er behov for en central, statslig styring af fødevarerproduktionen, af byggehåndværket eller af andre ting. Der kunne da også i og for sig med samme ret – efter min mening med samme uret, men efter nogles mening med samme ret – argumenteres for, at der er behov for priskalkulationer inden for landbrugsproduktionen, inden for hele byggesektoren og en række andre områder. Hvordan vil venstre argumentere herimod? Det vil jeg gerne vide.

Jeg vil gerne spørge, om ikke venstre kan tilslutte sig vores ændringsforslag nr. 33, som betyder, at elektricitetsrådet skal bevare sin funktion som mæglende instans. Det vil da være naturligt med den ekspertise, rådet har, og de besluttende opgaver, rådet hidtil har haft.

Må jeg så ikke lige sige til slut, at jeg troede da, det var almindelig kendt, at der er en aftale mellem venstre og socialdemokratiet om færdigbehandling af atomanlægslovforslaget. Jeg var da til et offentligt møde forleden aften,